WEEKBLAD

Pep

Nr. 47

20 nov. 1965

35 ct. p. w.
losse nrs. 45 ct.

DUIZENDEN PEP-BALLONNEN ZWEVEN boven NEDERLAND

GRIJP EEN PRIJS UIT DE LUCHT

VANG EEN PEP-SURPRISE

Bij de intocht van Sinterklaas in Amsterdam op zaterdag 20 nov. zal er in de stoet een oude locomotief meepuffen. De PEP-helden Lucky Luke en Roodbaard rijden daarop in levende lijve mee. De locomotief zal niet alleen rookwolken uitstoten maar ook honderden ballonnen. Die beginnen dan aan een luchtreis. Kijk goed in de lucht! De ballonnen zijn zó met gas gevuld, dat zij na verloop van tijd weer naar beneden komen. Wie zo'n ballon vangt, krijgt een prijs. Ook in Rotterdam, Den Haag, Utrecht, Arnhem, Enschede, Groningen, Leeuwarden, Den Bosch, Maastricht, Breda, Zwolle, Alkmaar, Eindhoven, Vlissingen, Hilversum, Assen, Dordrecht en Venlo worden op die dag honderden ballonnen opgelaten. Bij elkaar duizenden ballonnen! Iedereen die een ballon vindt, kan rekenen op een flinke Sinterklaassurprise.
Hij of zij moet daarvoor het kaartje dat aan de ballon zit, invullen en vóór 5 december sturen naar PEP, Postbus 1444, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en leeftijd en of je een jongen of een meisje bent.

KIJK IN DE LUCHT EN VANG EEN PEP-BALLON

DEZE SURPRISES LIGGEN OP JULLIE TE WACHTEN:

- RICHTING MARS
- TOCHT DOOR DE NACHT
- DUEL IN DE LUCHT
- HOEMPAPA EN DE PIRATEN
- AANKLEEDPOPPEN EN POPPENHUIZEN
- ANTIEKE AUTOOTJES - BALLEN
- VERKEERSSPELLEN - LEGPUZZELS

Dat moet ik PEP schrijven

BRIEVEN VOOR DEZE RUBRIEK KUNNEN WORDEN GERICHT AAN PEP, POSTBUS 497, A'DAM. IN DE LINKERBOVENHOEK VERMELDEN PEP POST

FANTASTISCHE RACE

De strijd tussen het PEP-racingteam en het Donald Duck-team vond plaats op twaalf september. Wij verschenen aan de start met vijf racers: drie voor de formule-1 klasse en twee voor de vijf-uursrit. De formule-1 wagens waren een oranje Lotus, een oranje Ferrari en een oranje BRM. De vijfuurswagen was een zelfgebouwde Porsche 902 GTS Decal Carrera. De formule-1 wedstrijd werd gewonnen door het Donald Duck-team met de meeste punten, terwijl de beste tijd werd gemaakt door T. Grooff van het PEP-team. In het tweede deel van de wedstrijd nam onze Porsche het op tegen een Ferrari 250 GTO. De Porsche startte zeer slecht en dat kostte ons in een half uur 50 ronden achterstand. De wagen stopte bij de pit en na een kort onderzoek bleek dat de koolborstels en sleepcontacten versleten waren. Deze werden vernieuwd en dat kostte ons weer tien ronden. Maar toen de Porsche weer op de baan verscheen, spoot hij weg en haalde de achterstand langzaam in. Het fantastische duo Dorenstouter-Wind wist de wagen zonder te slippen over het parcours te brengen. Vijf minuten voor het einde haalde de Porsche de Ferrari voor de laatste keer in. Na een fantastisch einde kwam de Porsche als eerste over de eindstreep. Met een grandioze overwinning keerden we naar huis terug.

PEP-racingteam, Bennebroek

KOPPEN TREKKEN

Wat een mooie sportplaat was dat in nummer 38! Die waren zeker kampioen „rare koppen trekken"! Als iemand graag foto's van beatgroepen wil hebben, koopt hij maar een tienerblaadje!

A. Dekker, Limmen

IVANHOE

Allereerst niets dan lof voor uw uitstekend blad. Dat geldt ook voor de tekenaar Hans Kresse. Zoals hij de voorplaat tekende! Het leek net een foto. Ivanhoe vind ik slecht getekend, hij lijkt helemaal niet op de tv-Ivanhoe. Als u zegt „Dat is Piet Hein", wilde ik het ook geloven. O ja, nog iets! Zet u a.u.b. nooit meer filmsterren achter op PEP. Freddy and his Dreamers! Laat die jongens maar rustig in Dromenland en zet er weer SPORTSTERREN achterop, liefst voetballers.

Peter Haykens, Groningen

TE WEINIG MUZIEK

U besteedt teveel aandacht aan de sport en te weinig aan muziek. Deze week stond de PEP-show er nog niet eens in! U hebt ook een paar keer foto's van voetballers geplaatst. Waarom ook niet eens zangers of bandjes? De Rolling Stones b.v.!

Hetty Hopman, Amsterdam

KLEIN BRIEFJE

Naar aanleiding van de onvriendelijke brieven die sommige jongens in PEP schrijven, schrijf ik een klein briefje. K. Italiaander schrijft in PEP 39, dat ze de sportplaten op de achterkant wel weg kunnen laten. Daar ben ik het niet mee eens. Ook de jongens die schrijven dat PEP achteruit gaat, vind ik helemaal niet leuk. Deze jongens moeten PEP maar niet meer lezen. Ik en m'n broers vinden PEP **geweldig.**

H. B. Pol, Zwartemeer

HET SPIJT ME ZEER

Bonanza en Ivanhoe vind ik de meest waardeloze verhalen, de Wilde Horde en de Verloren Raket vind ik een en al onzin. Gelukkig is PEP met het GELE TEKEN weer iets vooruit gegaan. Maar het spijt me zeer, ik moet PEP niet meer.

Henkie Methorst, Veenendaal

DOODSLAGVERHALEN

Ik vind PEP een leuk blad, behalve de doodslagverhalen. Want je kent het liedje wel: De held komt, geeft de boef een tik en heeft gewonnen.

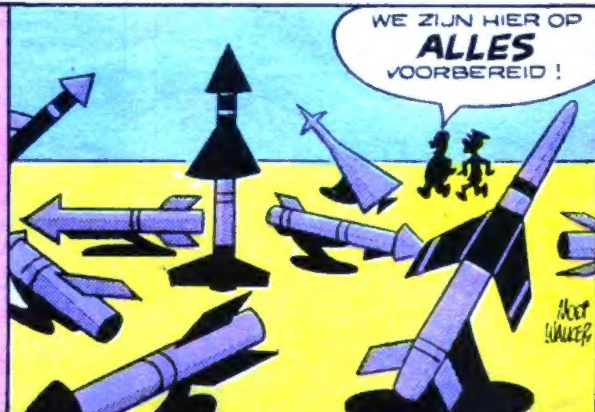
Geert de Hollander, Oldenzaal

DE PRIJSWINNAARS
VAN PRIJSVRAAG NR. 40 ZIJN:

1e prijs: Rudi Kraak, Frankrijklaan 39, **Beverwijk; 2e prijs:** Henk en Willy Burgers, **Tiel;** Margriet Smits, **Gemert;** Ad. v. Tiessen, **Tilburg;** Ineke Elferink, **Zwolle;** Johnny Wildenberg, **Den Haag;** Jolanda Vermeulen, **Lochem;** Jan v. Ooijen, **Amsterdam;** Greetje Hermes, **Treebeek;** Leo Lutz, **Breukelen;** Netty Jaring, **Feerwerd (gem. Ezinge); 3e prijs:** Jaap Postma, **Bergen op Zoom;** Hennie Hofman, **Bemmel;** Robert Werdler, **Ittersum;** Dinie Kok, **Utrecht;** Peter v. Zoggel, **Lieshout;** Elske Fekkes, **Friesland;** Jan Ruigrok, **De Lier;** Lisette v. Gils, **Rotterdam;** Ger Kellenaers, **America;** Feije Jager, **Groningen.**

door J. M. CHARLIER en V. HUBINON

DE ZOON VAN

ROODBAARD

Erik laat aan de graaf van Argout de papieren zien die het bewijs van zijn afkomst leveren. Lenoir weet de papieren te bemachtigen en wil ze verscheuren. Het pistool dat plotseling in Eriks handen ligt, weerhoudt hem echter.

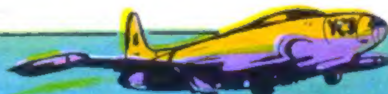

WORDT VERVOLGD.

Michel Tangy en Laverdure worden twee weken na hun redding uit de grot bij hun commandant ontboden. Deze heeft nieuws voor de twee vrienden.

een avontuur van

MICK TANGY

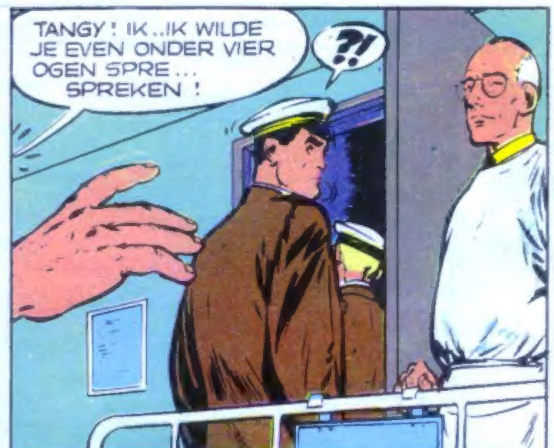

TEKST:
J.M.CHARLIER
TEK.
A.UDERZO

eerherstel voor een lafaard

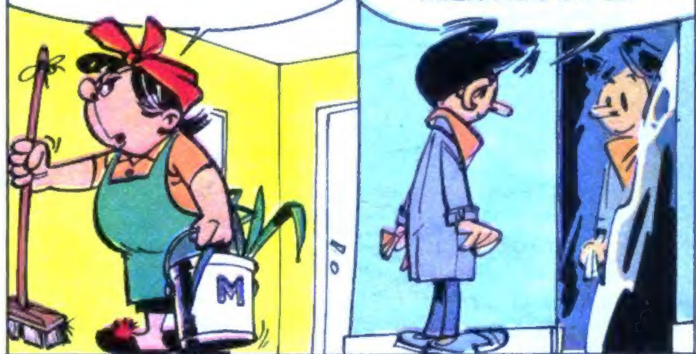

WORDT VERVOLGD.

Ton en Tineke

een avontuur van SPAGHETTI en PROSJOETTO

taarten voor de sjeik

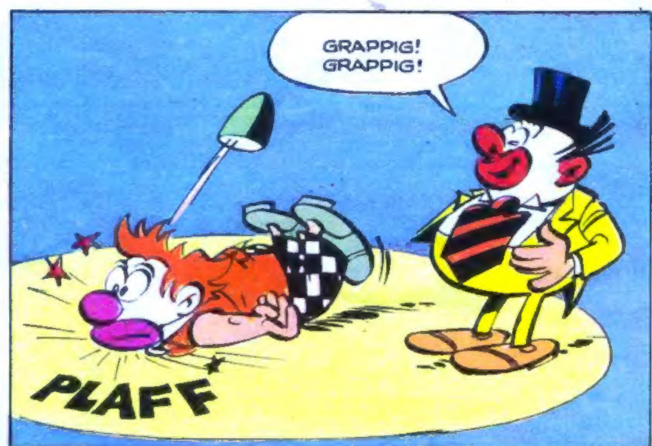

een avontuur van SPAGHETTI en PROSJOETTO

Nog steeds zijn Spaghetti en zijn vrienden op zoek naar Koning Abdoel el Sofa, alias meneer Izegrim. Hun taak lijkt hopeloos, totdat Spaghetti een aanplakbiljet voor een circus ziet.

door ATTANASIO en GOSCINNY

taarten voor de sjeik

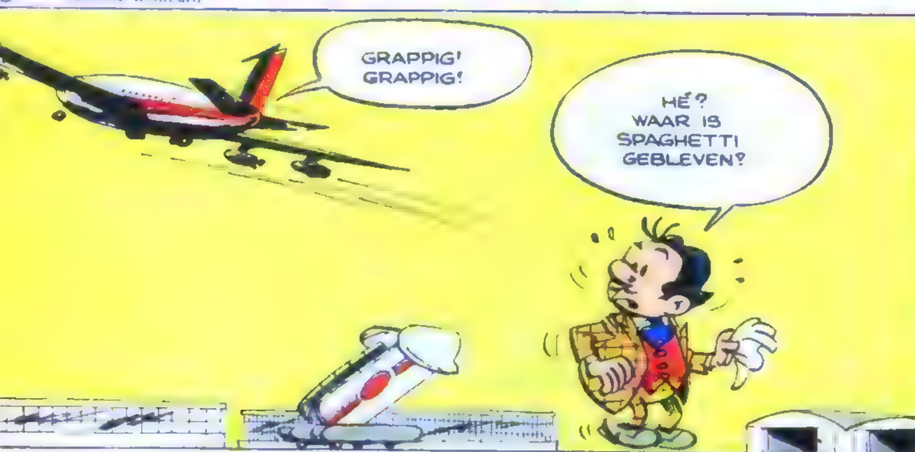

door AIDANS

TOENGA EN DE

INTUSSEN HEBBEN DE RODE MANNEN ZICH WEER OM GHODU GEGROEPEERD. MET SOMBERE GEZICHTEN BERAADSLAGEN ZIJ ...

DOOD AAN DE GHMOERS!

MAAR HOE? DE GHMOERS HEBBEN AL ONZE AANVALLEN AFGESLAGEN!

EN HUN VESTING IS ONNEEMBAAR!

BOVENDIEN HEBBEN ZE ONS VUUR GEDOOFD!!

MAAR TOCH ZULLEN WE DIT GEBERGTE NIET VERLATEN VOORDAT DE LAATSTE GHMOER IS UITGEROEID!

WAT DENKT WRO, ONZE TOVENAAR ERVAN?

DE GEEST VAN HET WATER EN DE AARDE IS ONS GUNSTIG GEZIND! WE **MOETEN** DE GHMOERS OVERWINNEN!

MAAR ZE ZIJN GESLEPEN! DAAROM ZIJN ZE ONS TE VLUG AF GEWEEST! WE MOGEN ONS NIET MEER DOOR ONZE WOEDE LATEN MEESLEPEN! OOK WIJ MOETEN LISTEN GEBRUIKEN. GEDULD IS 'T BESTE WAPEN!

DE GHMOERS KUNNEN GEEN GROTE ETENSVOORRAAD HEBBEN! VROEG OF LAAT ZAL DE HONGER HEN DWINGEN DE GROT TE VERLATEN!

DE VOORSPELLING VAN DE TOVENAAR KOMT SPOEDIG UIT...

NOEN HEEFT ZIJN HOOFD VERLOREN! HET IS TE GEK OM NU ZIJN TIJGER TE WILLEN ZOEKEN! ALS DE RODE MANNEN HEM ONTDEKKEN...

ZIJN SPOOR LEIDT VAN HET WOUD NAAR HET PLATEAU! *OH*, **DAAR IS HIJ!**

MAAR OP HETZELFDE MOMENT HEBBEN OOK ANDERE OGEN NOEN BEMERKT...

DE RODE MANNEN! IK BEN VERLOREN!...

NOEN ZIT IN DE VAL!...

RODE MANNEN

Kaoem en Toenga zijn in de grot teruggekeerd, maar Aram is nog buiten. De ongeruste Noen gaat hem zoeken.

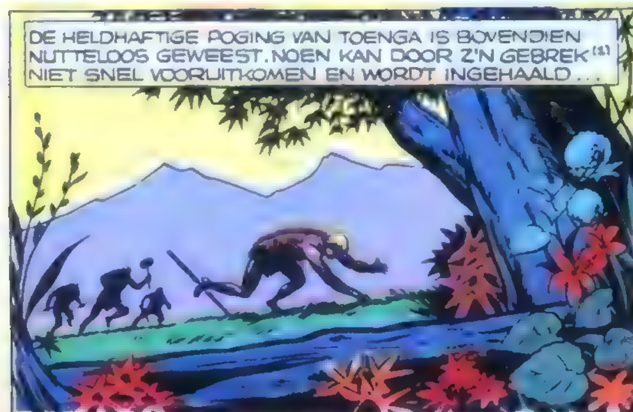

(1) NOEN IS MANK. ZIE: "DE WILDE HORDE."

WORDT VERVOLGD

BLAKE en MORTIMER in HET

Een onheilspellende schaduw is het huis van Mortimer binnengedrongen. Geluidloos sluipt de gestalte naar de salon

Bij het zien van 't masker schrikt de vreemdeling, wankelt ...

en stoot daarbij tegen een sarcofaag

AAAH!

Hij neemt een sprong opzij, maar ...

OEI!

staat nu voor een afgodsbeeld

OOOH!

Hij raakt in paniek en wil wegrennen, maar struikelt daarbij, gooit een tafel om en

... stoot tegen het beeld van Thoeëris, godin van de nijlpaarden

BROUM

loopt door de gang ... en dan gaat het licht aan

!

Daar staat Mortimer met een revolver in zijn hand

Een ogenblikje! Ik wilde u graag even iets vragen!

GELE TEKEN

door
E.P. Jacobs

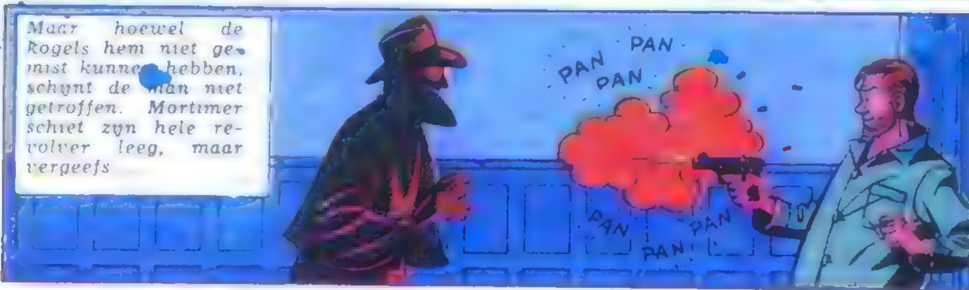

WORDT VERVOLGD

WERELDTOERNOOI VOETBAL 1966

DOOR BOB SPAAK

HET zal volgend jaar in Engeland zomer zijn (en duidelijk waarneembaar, hoop ik) als daar voor de achtste maal de wedstrijden worden gespeeld om het wereldkampioenschap voetbal, om de World Cup ofte wel de Wereld beker, nu in het bezit van de Brazilianen. Voor de achtste maal...

GOUD EN ZILVER BIJ DE WERELDKAMPIOENSCHAPPEN VOETBAL:

1930	1 Uruguay	2 Argentinie
1934	1 Italië	2 Tsjechoslowakije
1938	1 Italie	2 Hongarije
1950	1 Uruguay	2 Brazilie
1954	1 West-Duitsland	2 Hongarije
1958	1 Brazilie	2 Zweden
1962	1 Brazilie	2 Tsjechoslowakije

Boven: Pele in omarming met Nilton Santos, linksonder: Pele en Garrincha, onder: Didi met de wereldbeker.

's Werelds grootste voetbalfenomeen Pele (lappenbal) poserend in het shirt van zijn club Santos, die hij ondanks fabelachtige aanbiedingen nooit in de steek heeft gelaten.

Links: Met de bal aan de voet verandert Pele in een tovenaar. Dat zijn de momenten dat hij tot een virtuositeit in staat is die geen jongleur ter wereld voor mogelijk houdt.

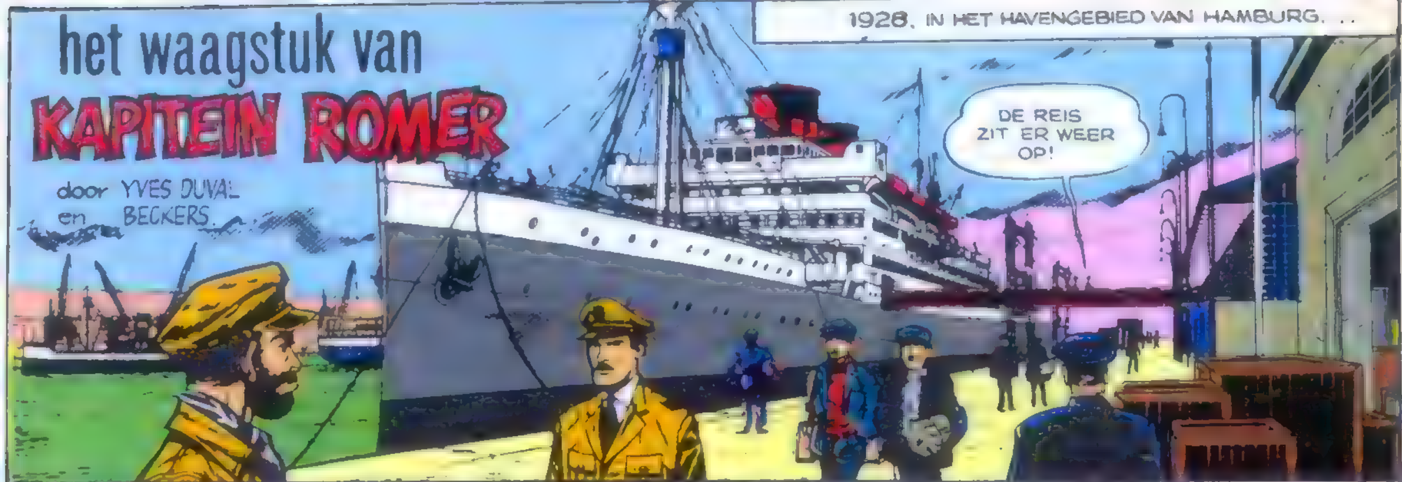
Het Braziliaanse elftal dat in 1962 wereldkampioen werd. Staand v.l.n.r. Santos, Zito, Gylmar, Nilton Santos, Zozimo, Mauro; zittend Garrincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagallo.

hetgeen betekent, dat het een nog betrekkelijk jong toernooi is.
Het startte in 1930, in de glorietijd van het Zuidamerikaanse voetbal, dat toen in Uruguay en Argentinië zijn machtigste troeven had. Vooral de Uruguayers zijn in de jaren rond de Olympische Spelen van Parijs en Amsterdam (1924 en 1928) geweldig bewonderde voetballers geweest, hier in Nederland in het bijzonder, omdat onze nationale ploeg er diverse malen tegenop moest boksen èn omdat Uruguay het Olympisch toernooi van Amsterdam als kampioen afsloot. Deze Zuidamerikanen waren in die dagen even beroemd, maar ook even machtig als de Brazilianen nu. Ze werden in Parijs 1924 al Olympisch kampioen en behaalden zes jaar later de wereldtitel in het eerste toernooi, dat om dat totale kampioenschap werd gehouden. Andrade, Scarone, Nasazzi, dat waren de namen van roemruchte spelers uit dat team, ze waren de Peles en Garrincha's van die dagen. Ons Nederlands elftal kon in feite niet in de schaduw van die heren staan, maar een bal is rond, zeggen de voetbalwijsgeren altijd, en zo'n bal rolt soms de vreemdste kanten uit. Tijdens de O.S. van Parijs speelde Nederland tegen dit allesovertreffende Uruguay. Arm Nederlands elftal, zei iedereen. Jawel, maar De Natris gaf een voorzet, Pijl joeg de bal in het doel en de stand was 1—0! Het werd ten slotte een 2—1 nederlaag, maar onze ploeg had zich schitterend verdedigd en verloor door een strafschop waarvan niemand iets begreep, maar die er dan wel inging. In 1928 trof ons elftal weer die magnifieke ploeg van Uruguay, en in Amsterdam werd het toen een 2—0 nederlaag, andermaal eervol, vooral toch ook gezien het feit dat Nederland met pure amateurs moest spelen tegen kerels die hun hele leven niet anders deden dan voetballen. Dat was allemaal bij de Olympische Spelen. In de toernooien om de Wereldbeker hebben we deze Zuidamerikanen nooit de voet dwars kunnen zetten, om de eenvoudige reden dat we het nooit zo ver brachten. In 1930 deden we nog niet mee. Het was maar geen reis, helemaal naar Uruguay! Ja, tegenwoordig draaien we voor zulke uitstapjes onze hand niet meer om, maar in die dagen lag een land als Uruguay wel degelijk aan het andere eind van de wereld, en geen dienstregeling kon je een snelle overtocht garanderen.
Het Estadio del Centenario van Montevideo was in 1930 het toneel van de eindstrijd tussen Uruguay en Argentinië, en ruim 100.000 toeschouwers, zorgvuldig ontdaan van schiet- en andere wapens waarmee ze hun enthousiasme konden uiten, zagen de ploeg van het organiserende land met 4—2 winnen. Waren de Brazilianen er toen al? Jawel, maar niet in een opvallende rol. Ze werden door Joegoslavië uitgeschakeld en zouden pas later naar de top marcheren. Daarmee waren ze in 1950 druk bezig. Brazilië organiseerde toen het eerste na-oorlogse toernooi om de Wereldbeker en het bereikte de finale-poule, samen met Zweden, Spanje en... Uruguay. De Europese teams konden het niet redden en op 16 juli 1950 stonden in Rio de Janeiro de beide Zuidamerikaanse grootmachten tegenover elkaar. Uruguay won, tegen de verwachting met 2—1, en de Brazilianen waren op dat moment totaal ontluisterd, omdat ze nog niet wisten dat hun mooiste triomfen pas in 1958 en 1962 behaald zouden worden.
A propos: Pele, het Braziliaanse voetbalwonder, de duurste en waarschijnlijk ook wel de beste speler ter wereld, schiet tegenwoordig weleens een strafschop naast. Zeker, dat is hem in de nu draaiende competitie al tweemaal gebeurd. Staat de wereld nu op instorten? Nou, nee. Pele kan zich het een en ander veroorloven en zal volgend jaar wel bewijzen dat het hem aan capaciteiten en schotvaardigheid niet ontbreekt. Brazilië heeft zich, als houder der Wereldbeker, zonder meer voor het eindtoernooi in Albion gekwalificeerd. Engeland is er, als organiserend land, vanzelfsprekend ook bij, en ook Uruguay kan de tickets voor de oversteek al kopen, evenals de Mexicanen en de Argentijnen, welke laatsten het maar niet voor elkaar kunnen krijgen om het niveau van de jaren dertig, toen ze de voornaamste concurrenten van topteam Uruguay waren, weer te bereiken. Dit ondanks het feit dat Argentinië kan putten uit een ploeg als Independiente, dat de tegenstander was van Inter in de strijd om de officieuze wereldtitel voor clubteams. Inter won, maar wanneer je de Zuidamerikaanse beker wint (de Europa Cup voor dat werelddeel dus), dan moet je, gezien het enorme aantal elftallen van hoge kwaliteit in het aan voetbal verslingerde Zuid-Amerika, toch wel iets in je mars hebben. Dat hebben de Argentijnen zonder twijfel ook, maar ze vinden nu eenmaal hun nationale elftal niet zo belangrijk als hun clubelftallen. En interlands spelen is een bezigheid die hen maar afleidt van gewichtiger zaken als de toernooien om de Zuid-Amerikaanse beker voor landskampioenen. Maar goed, de Argentijnen zullen in Engeland heus wel een aantrekkelijk partijtje voetbal laten zien, want het zijn nu eenmaal artiesten. Maar soms zijn ze er niet zo met hun hoofd bij en dan gaat het mis. Vroeger was dat een ramp. Ik heb weleens horen vertellen dat het Argentijnse volk na de 4—2 nederlaag van hun elftal tegen Uruguay in Montevideo (anno 1930) als één man in opstand kwam en overal herrie schopte, maar dat is lang geleden. Inmiddels hebben de Argentijnen geleerd, nederlagen van hun nationale ploeg met een begrijpende glimlach te accepteren, omdat ze weten dat er belangrijker dingen in de wereld zijn. Cup-wedstrijden bijvoorbeeld, dat is pas je ware!

het waagstuk van
KAPITEIN ROMER
door YVES DUVAL
en BECKERS
1928, IN HET HAVENGEBIED VAN HAMBURG...
DE REIS ZIT ER WEER OP!

HAMBURG AMERICA LINE
JA! EN NU EEN PAAR DAGEN VRIJ!

WAT GA JE DOEN IN JE VAKANTIE?
IK? IK TREK EROP UIT, MET EEN KAJAK!

MET EEN LICHTE ZEILBOOT, OF MET EEN KOTTER, DAT ZOU IK NOG KUNNEN BEGRIJPEN MAAR EEN KAJAK
WAAROM NIET? EEN KAJAK IS LICHT EN KAN NIET OMSLAAN!

HA HA HA! KAPITEIN ROMER BEVAART DE ZEEËN MET EEN... KAJAK!
EN WAAROM NIET? IK WEET DAT HET MOGELIJK IS!

...EN DE VOLGENDE DAGEN BEOEFENT KAPITEIN-TER-ZEE FRANZ ROMER ZIJN GELIEFDE SPORT...

WAAROM EIGENLIJK NIET? IK ZOU IN HONDERD DAGEN VAN EUROPA NAAR AMERIKA KUNNEN VAREN!

ENKELE UREN LATER...
IK DOE HET!! IK ZAL BEWIJZEN DAT HET MOGELIJK IS OM MET EEN KANO DE ATLANTISCHE OCEAAN OVER TE STEKEN!..

DE VOLGENDE DAG, OP HET KANTOOR VAN DE REDERIJ....
DIRECTEUR, IK WIL ZES MAANDEN VAKANTIE!
BEN JE NIET LEKKER, KAPITEIN?

MIJ MANKEERT NIETS! MAAR IK WIL MET EEN KAJAK DE OCEAAN OVERSTEKEN!
DE ATL... WEL. EH... JE BENT HOOGNODIG AAN VAKANTIE TOE! JE KRIJGT JE ZES MAANDEN!

ENKELE DAGEN LATER
ZEKER, KAPITEIN, DIT GERAAMTE IS GEMAAKT VAN ESSEHOUT
MODEL KZ-9
ZES METER BIJ VIJFENNE-GENTIG CENTI-METER VOOR-DE KAPITEIN!
EN GEBRUIK HET BESTE MA-TERIAAL DAT ER TE KRIJGEN IS
sports
tik
MAAR DE PERS HEEFT REEDS LUCHT GEKREGEN VAN DE WAAGHALZERIJ...
DE OCEAAN OVER MET EEN KAJAK! DIE VENT IS GETIKT! ZE MOESTEN HEM OPSLUITEN!
DAAR IS LEF VOOR NODIG, ZEG! JIJ ZOU DAT NOOIT DURVEN, LUDWIG!
DE JONGE ZEEMAN BLIJFT DOOF VOOR ALLE KRITIEK EN BEREIDT ZIJN AVONTUUR RUSTIG VOOR.
DE PERS BLIJFT BELANGSTELLEND...
JE WILT HEM DUS OPTUIGEN ALS EEN JOL?
INDERDAAD! EEN KLEIN ZEIL AAN DE FOK EN AAN DE BEZAAN EEN DRUIL. MET DE VOETEN BEDIEN IK DAN HET ROER.
EN ALS JE BOOT WATER SCHEPT?
AAN BEIDE ZIJDEN VAN DE BOOT KO-MEN DRIJVERS. MOCHT DE KAJAK TOCH WATER MAKEN DAN HOUDEN DEZE LUCHTKASTEN HEM WÉL DRIJVEND.
MET EEN VRACHTSCHIP VERZENDT ROMER ZIJN BOOT NAAR PORTUGAL.
...VANWAAR HIJ NA ELF DAGEN HET EINDPUNT VAN DE EERSTE ETAPPE, DE CANARISCHE EILANDEN BEREIKT
BRAVO, ROMER.
HOERA!
GEWELDIG, ROMER!
BRAVO!
ONGE-LOOF-LIJK!
580 MIJL! EEN LEUK TOCHTJE!
DIT WAS NOG MAAR HET BEGIN! NU NOG NAAR DE ANTIL-LEN 3.000 MIJL!

HOEVEEL PROVIAND NEEM JE MEE ?
VOOR VIER MAANDEN ! IK NEEM GEEN RISICO ! 300 LITER DRANK EN 380 KILO ETEN !

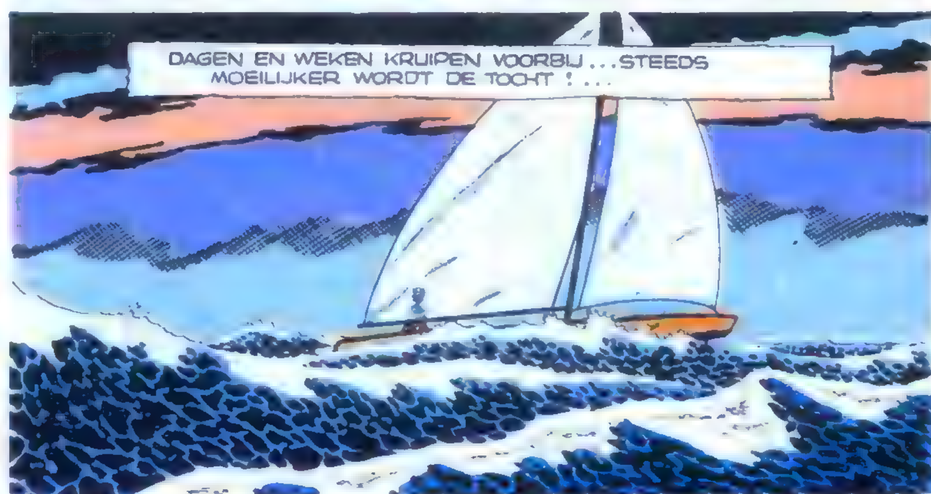

EEN GEWICHT VAN 680 KILO !
IN ZOET WATER KAN M'N KAJAK HOOGSTENS 600 KILO DRAGEN !..
WEL, WEL.

EN OP 3 JUNI 1928 VERTREKT DE DAPPERE WAAGHALS...

HOE DACHT JE TE SLAPEN ?...
NU EN DAN EVEN, TUSSEN TWEE GOLVEN DOOR... ALS ALLES GOED GAAT !...

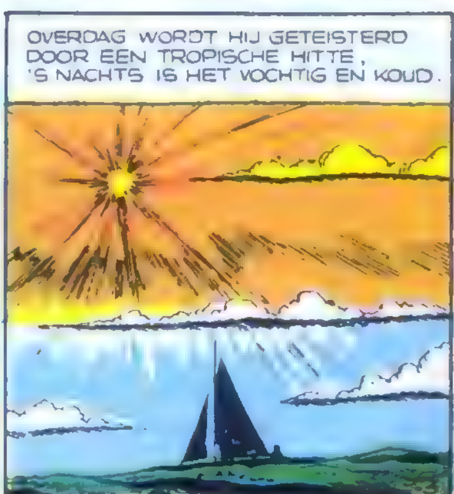

EN DAN BEGINT DE VRESELIJKSTE LIJDENSWEG DIE EEN MENS ZICHZELF OOIT OPLEGDE...

GELUKKIG MAAR, DAT M'N BOOT ZO'N GROTE KIEL HEEFT !..

DAGEN EN WEKEN KRUIPEN VOORBIJ... STEEDS MOEILIJKER WORDT DE TOCHT !...

IK MOET BLIJVEN HOZEN... M'N BENEN BADEN IN HET WATER... ZO HOUD IK HET NIET LANG VOL !...

ROMER RAAKT DOOR GEBREK AAN SLAAP UITGEPUT. HIJ KAN NOOIT EENS EVEN LIGGEN OM TE RUSTEN.

OVERDAG WORDT HIJ GETEISTERD DOOR EEN TROPISCHE HITTE, 'S NACHTS IS HET VOCHTIG EN KOUD.

NU EN DAN MAAKT HIJ OP ZIJN SPIRITUSBRANDER EEN PRIMI-TIEVE MAALTIJD KLAAR ...

VUUR!!

VERDUIVELD, M'N BENEN!...

VOAM

ER BLIJFT HEM NIETS ANDERS OVER DAN DE SPIRITUSBRANDER MAAR OVERBOORD TE GOOIEN ... VOORTAAN EET HIJ ALLEEN NOG KOUDE MAAL-TIJDEN UIT BLIK.

OOK DE HAAIEN VORMEN EEN VOORTDURENDE BEDREIGING ...

MET ZIJN PEDDEL MOET HIJ ZE OP EEN AFSTAND HOUDEN!...

BANG! DING! DANG!

'S NACHTS LAAT HIJ ZIJN LAMP BRANDEN, MAAR DIT LOKT DE VLIEGENDE VISSEN AAN, DIE HEM IN HET GEZICHT SPRINGEN ..

NA ZES WEKEN IS ZIJN HAAR VER-GRIJSD, ZIJN HUID BEDEKT MET ETTERENDE ZWEREN ...

31 AUGUSTUS 1928 .. EINDELIJK, NA EEN ONMENSELIJKE TOCHT VAN 88 DAGEN ...

BEN IK NOG BIJ M'N ... M'N VERSTAND ? .. DAAR .. LAND!!..

IN ST THOMAS, OP DE NOORDELIJKE ANTILLEN, ZET DE UITGEPUTTE ROMER VOET AAN WAL ...

.. EN NA EEN VERKWIKKENDE SLAAP VAN TWEE DAGEN EN TWEE NACHTEN ..

JE BENT DE GROOTSTE WAAGHALS VAN ONZE EEUW, KAPITEIN!

IK HOOP, DAT SCHIPBREUKELINGEN IETS AAN M'N VOORBEELD HEBBEN: IK HEB NU BEWEZEN, DAT JE NOOIT MOET WANHOPEN!!...

EINDE

Arendsoog en Witte Veder

HET RAADSEL VAN DE RODE RIVIER

WAT VOORAF GING:

Terwijl sheriff Feether de bandieten Eagle en Turming achterna gaat, neemt Arendsoog een kijkje in het huis van de advocaat. Hij snuffelt in alle kasten en laden en vindt tenslotte wat hij zoekt: het testament van de oude Hunting! Gespannen leest hij het door. Plotseling hoort Arendsoog een gerucht... even later zachte voetstappen op de gang...

ARENDSOOG durfde haast geen adem te halen. De voetstappen in de gang kwamen naderbij... Toen constateerde hij opgelucht dat de indringer de kamer voorbij liep.
Wie zou het zijn? Een inbreker? Het zou wel erg toevallig zijn als die juist op dit moment kwam! Eagle...? Arendsoog moest zich dwingen om te blijven waar hij was. Het liefst zou hij nu een kijkje genomen hebben op de gang. In het vertrek naast de kamer, waar hij zich bevond, klonk een zacht geluid. Arendsoog drukte een oor tegen de wand.
Metaal op metaal... Een korte, harde klik... Toen piepte er iets...
Arendsoog fronste de wenkbrauwen. Wat kon dat zijn? Hij luisterde weer aandachtig. Er rinkelde iets... En ineens begreep onze vriend het. Eagle was teruggekeerd in zijn huis! De man had geld nodig op zijn vlucht en had zojuist zijn brandkast geopend...! Naast het huis klonk het geluid van paardehoeven op het aangetrapte zand in de zijstraat. Arendsoog vroeg zich af of Turming Eagle zou hebben vergezeld. De kamerdeur, die geopend werd en even later weer gesloten, bracht onze vriend weer tot de werkelijkheid terug. Eagle verliet het huis weer! Nog bijna een volle minuut wachtte Arendsoog gespannen. Geruisloos sloop hij dan door de kamer, de gang en de keuken. Toen hij de buitendeur op een kier opende, zag hij nog juist twee ruiters in volle galop achter de huizen in de zijstraat verdwijnen. Arendsoog sprintte door de tuin, sprong over het hek en holde de hoofdstraat in. Witte Veder kwam hem reeds tegemoet. De Indiaan zat in het zadel en leidde Lightfeet bij de teugel mee.
„Mannen zijn Eagle en Turming," rapporteerde hij.
„Dat veronderstelde ik al," antwoordde Arendsoog. „Die schurken zijn slimmer dan we dachten. Sheriff Feether dwaalt nu misschien ergens over de prairie, terwijl zij brutaalweg terugkeren naar Hammerston. Het spreekwoord „een brutaal mens heeft de halve wereld" klopt aardig..." Hij steeg op en reed de zijstraat in. „Hoor eens, boy," ging hij dan verder. „Ik had nog net de gelegenheid om een blik te werpen in het testament van de oude Hunting." In enkele woorden vertelde hij wat het document inhield. „Ik vraag me alleen af waarom Hunting iedere keer met zoveel nadruk spreekt over „de grond aan de overzijde van de Rode rivier". Het zou toch volstaan als hij alleen maar schreef over „àlle grond behorende bij de Silver-ranch..."
„Jij willen gaan kijken daar?" vroeg Witte Veder.
Arendsoog haalde de schouders op. „Ik weet niet goed wat ik ervan denken moet," antwoordde hij in gedachten. „Ik heb een vreemd voorgevoel... Alsof die ene zin in het testament de oplossing van het raadsel inhoudt."
„Dan jij kijken gaan!" concludeerde Witte Veder nuchter.
„Misschien is dat inderdaad het beste. Ga jij achter Eagle en Turming aan. Houd ze alleen maar in de gaten en probeer erachter te komen waar ze naartoe gaan. Stuur mij een telegram zodra je daartoe in de gelegenheid bent. Ik zal ervoor zorgen, dat ik morgenochtend en als ik nog niets van je gehoord heb ook morgenmiddag een paar keer langs het telegraafkantoor ga. O.K.?"
Witte Veder knikte. „Mij dan nu gaan," zei hij.

DOOR P. NOWEE
ILLUSTRATIE: HANS KRESSE

Arendsoog vroeg hem nogmaals nadrukkelijk om toch vooral voorzichtig te zijn. Toen verdween Witte Veder in de zijstraat.
De cowboy staarde zijn vriend na tot hij door de duisternis opgeslokt was. Dan klopte hij Lightfeet op de hals en reed in zuidelijke richting de hoofdstraat uit.
De Landoons waren nog op. Het spreekt bijna vanzelf dat het bezoek van Eagle en Turming het enige onderwerp van gesprek vormde terwijl zij rond de grote tafel in de woonkamer zaten.
Toen Arendsoog het vertrek binnenkwam, werd hij met vragen bestormd. Lachend wimpelde hij ze af. „Ik weet alleen dat Eagle en Turming sheriff Feeter tot nu toe te vlug af zijn geweest," zei hij.
„Waar zijn ze nu?" wilde Tom Landoon weten.
„Ik zou het je niet kunnen zeggen, Tom," antwoordde de cowboy. „Witte Veder zit ze echter op het spoor en zal morgen telegrafisch verslag uitbrengen..." Hij zweeg plotseling en keek naar de gezichten van de Landoons en van Jim, die vijf grote vraagtekens vormden.
„Zei ik iets verkeerds...?"
„Witte Veder...!" fluisterde Mike Landoon. „Je zei toch Witte Veder, is het niet...?"
Ineens drong het tot Arendsoog door dat hij zich versproken had. Hij zuchtte diep. „O.K. Ik heb jullie mijn vriend voorgesteld als „Zwarte Uil". Zijn ware naam is inderdaad Witte Veder, maar als hij die noemt, gaapt iedereen hem aan..."
Tom Landoon kwam langzaam overeind. Hij keek de cowboy ongelovig aan. „Wil dat zeggen... dat jij..."
„Arendsoog bent?" vulde Jimmy aan. Onze vriend knikte. „Mijn naam is Bob Stanhope, zoals ik jullie verteld heb. Mijn Indiaanse vrienden hebben me echter een bijnaam gegeven en die bijnaam is Arendsoog."

„Allemachtig!" Tom Landoons vuist kwam met een daverende klap op het blad van de tafel neer. „Arendsoog...! Waarom heb je dat niet eerder gezegd? Wie had dat kunnen denken..."
„Nu begrijp ik er veel meer van," mompelde Mike. „Ik vond jullie al zulke duvelskunstenaars. Nou, de verhalen die ze over jullie vertellen blijken in elk geval niet overdreven te zijn..."
Arendsoog kuchte bescheiden. „Laten we ons niet doodstaren op een bijnaam," zei hij kalm. „Wij zijn ook maar gewone mensen."
„Gewone mensen noemt hij dat!" riep Jimmy uit.
„Ja, mensen die ook niet alles kunnen en weten," gooide Arendsoog het gesprek over een andere boeg. „En daarom ben ik juist hier. Ik moet een paar inlichtingen van je hebben, Tom."
„Alles wat je weten wilt!" antwoordde Tom Landoon joviaal.
„In het testament van Jef Huntings overgrootvader wordt gesproken over de grond die behoort bij de Silver-ranch en „ook de grond aan de overzijde van de Rode rivier". Wat wil dat zeggen? Heb jij bezittingen aan de andere kant van het water."
Tom Landoon knikte. „Ik ken die passage uit het testament. Er staat ook in dat de ranch en alle grond één geheel moeten blijven vormen en dat ik dus geen gedéélten van het terrein mag verkopen. Ik heb nooit begrepen waarom de oude Hunting dat erin heeft gezet. Het stuk land dat ik bezit aan de andere kant van de rivier, bestaat alleen maar uit rotsblokken en uitlopers van de bergen. Er is niets mee te beginnen en ik zie niet in waarom iemand dat stuk ooit zou willen kopen. Het stelt niets voor..."
„Dat is de vraag nog," antwoordde Arendsoog in gedachten. „De oude Hunting was om de drommel niet gek en ik geloof ook niet dat hij er de man naar was om zonder reden die bewuste passage in zijn testament op te nemen."
„Eerlijk, al kreeg ik op dit moment duizend dollar, dan zou ik er nog geen redelijke verklaring voor kunnen geven," zei Tom Landoon vol overtuiging.
Arendsoog scheen het niet te horen. „Kun je voor mij een schets maken waarop aangegeven staat welk gebied van jou is, Tom?"
Tom Landoon zocht papier en schrijfgerei. „Dit is de Rode rivier," begon hij dan, terwijl hij een dubbele lijn trok. „Het gaat om een strook land langs het water die nauwelijks een halve mijl breed is. In het noorden tot de Staffold-waterval en in het zuiden tot de kathedraal. Dat is een berg die zo genoemd wordt omdat hij veel lijkt op een grote kerk."
„Hoe lang is die strook ongeveer?" vroeg Arendsoog.
„Van de waterval tot de kathedraal... eh... misschien vier mijl."
„Het is inderdaad niet veel," zei Arendsoog, terwijl hij zijn hoed van de tafel pakte. „Een onvruchtbare strook land van vier bij een halve mijl... En toch moest Hunting het zo nodig tot twee keer toe in zijn testament noemen... Ik ga daar eens een kijkje nemen."
„Een kijkje nemen!" Tom Landoons stem klonk verbaasd. „Maar Bob, je zult daar niets anders vinden dan bergen en rotsblokken. Oh ja, en ook nog een gammele hut bij de kathedraal..."
Arendsoog was plotseling geïnteresseerd. „Een hut? Wie heeft die hut gebouwd op dat onvruchtbare stuk grond?"
Landoon haalde de schouders op. „Als je het mij vraagt, stamt dat bouwwerk nog uit de tijd van de oude Hunting. Het is opgetrokken uit rotsblokken..."
Arendsoog maakte een eind aan het gesprek. „Ik denk toch dat ik eens een kijkje ga nemen bij die hut," zei hij. „Hij moet toch op zijn minst al honderd jaar oud zijn!"
„Als er geen aardbevingen komen, staat hij er over honderd jaar nog wel," meende Tom.
Arendsoog was al bij de deur. „Ik beloof je dat ik niet zal blazen, Tom," lachte hij. Toen liep hij haastig de kamer uit.
Ongeveer twee mijl reed Arendsoog langs de oever van de Rode rivier. Toen vond hij een plaats waar het water zo ondiep was, dat het maar tot kniehoogte reikte. Hij leidde Lightfeet naar de overkant.
Het gebrul van de Staffold-waterval in de verte riep herinneringen wakker aan die angstige nacht dat Witte Veders leven in gevaar was. Arendsoog huiverde. Hij moest zich dwingen er niet meer aan te denken. Hij klom over een paar rotsblokken heen en oriënteerde zich. Bijna onmiddellijk werd zijn aandacht getrokken door een vreemd gevormde berg. De kathedraal! Arendsoog steeg op en reed naar de kathedraal toe. Hij was de berg tot op enkele honderden meters genaderd toen hij de hut in de gaten kreeg.
Hoe dichter hij bij de hut kwam, hoe onrustiger hij werd. Wat bezielde hem toch? Wat verwachtte hij in de hut te vinden? Hij hield Lightfeet in en steeg af. Te voet ging hij dan verder.
De naam „krot" zou beter op zijn plaats zijn, bedacht hij. De hut bestond uit vier muren, die opgebouwd waren uit grote stukken rots. Het dak bestond uit houten balken, die vermolmd en verrot waren. In een van de muren zat een gat, dat als deuropening dienst deed.
Langzaam liep Arendsoog naar binnen. De maan, die door de gaten in het dak naar binnen scheen, lichtte hem bij. In de uiterste hoek van de hut lag een hoop gedroogd prairiegras. Kennelijk had de een of andere zwerver nog niet zo lang geleden de nacht doorgebracht in de hut. In gedachten liet Arendsoog zijn blik langs de muren dwalen. Er zou inderdaad een aardbeving nodig zijn om het gebouwtje in te laten storten! De rotsblokken die de basis vormden voor de muren, waren op sommige plaatsen ongeveer een meter dik. Naar boven toe werden ze steeds kleiner. Arendsoog liep naar de achterwand en schopte tegen het gedroogde prairiegras. Plotseling liet hij zich op de grond zakken...
De onderste rotsblokken waren grillig van vorm en het spreekt vanzelf, dat ze niet overal goed aansloten. Op verschillende plaatsen zaten dan ook openingen tussen de stenen; openingen die soms vrij groot waren. En in een van deze gaten, nog half verborgen achter het prairiegras dat Arendsoog al gedeeltelijk weggeschopt had, glom iets...
De cowboy stak zijn hand in het gat... Even later staarde hij verbijsterd naar de twee laarzen die hij uit de opening te voorschijn had gehaald. Twee rijlaarzen...! En in de schacht van elke laars stak een revolver...

WORDT VERVOLGD

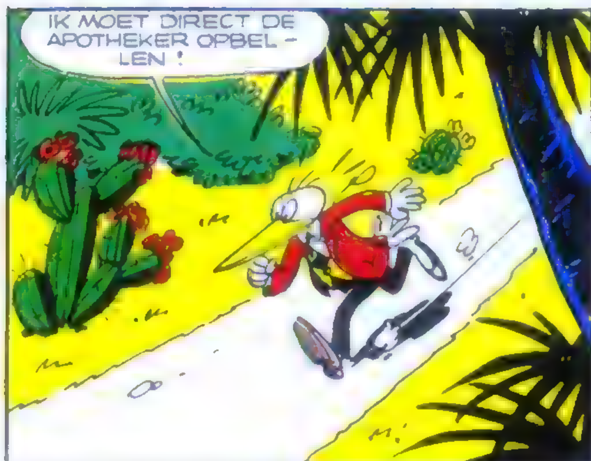
door
Raymond Macherot

ZIZANION

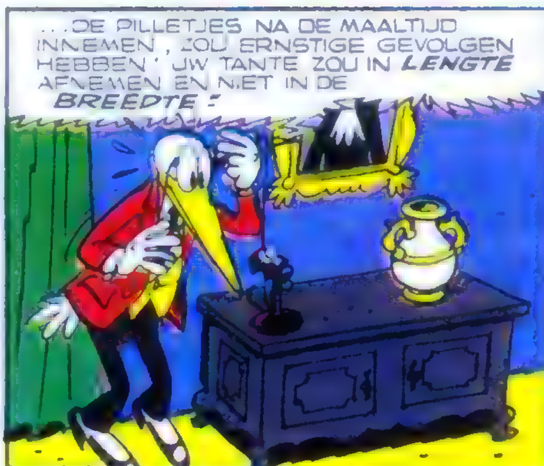

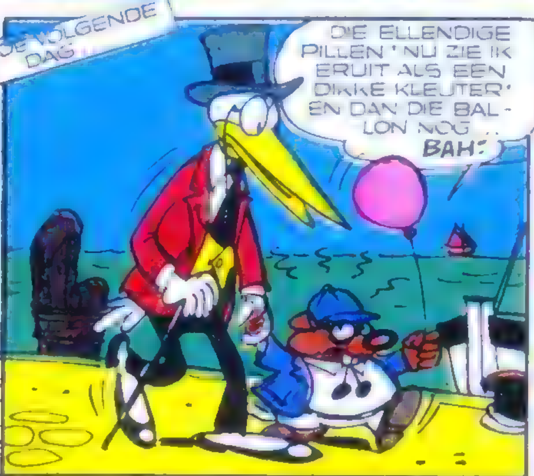

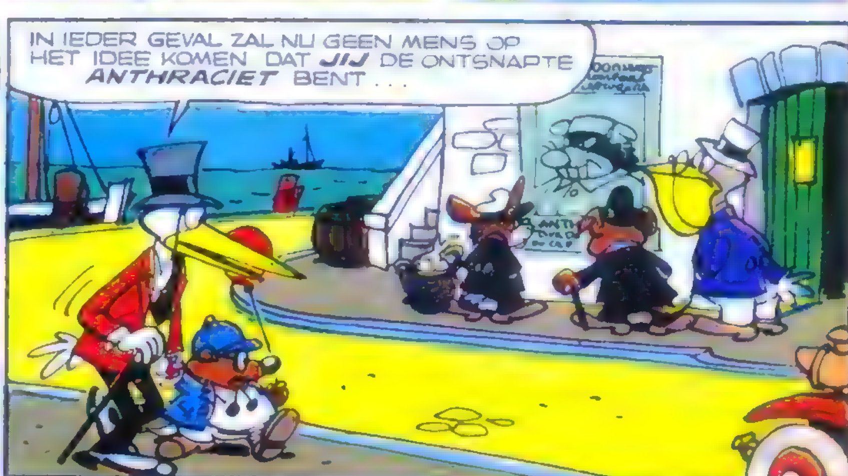

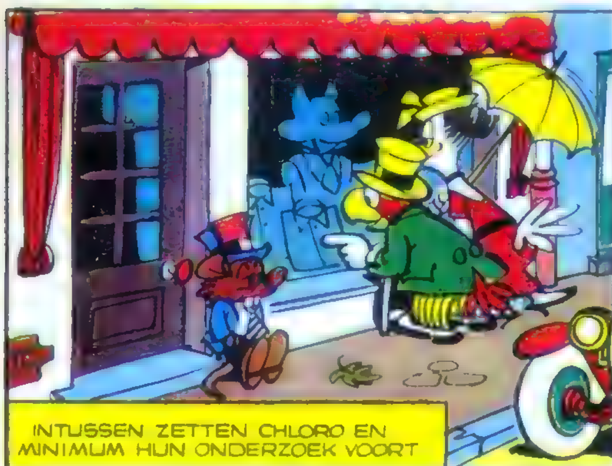

DE VERSCHRIKKELIJKE

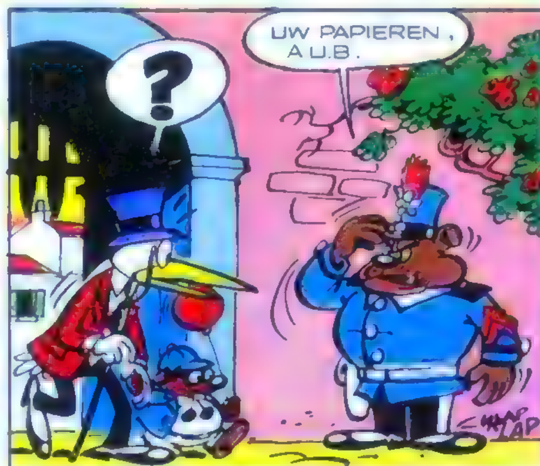
Om de politie te misleiden moet Anthraciet vermageren. Hij doet een kuur

WORDT VERVOLGD

BILLY HATTAWAY

'S HET NU UIT MET DAT LAWAAI ?!
IK MOET ZEGGEN : HET KLINKT NIET ONAARDIG, MAAR ...
MAAR HET GAAT AL DRIE WEKEN ZO !
MEUBELS

en de NOZEMS

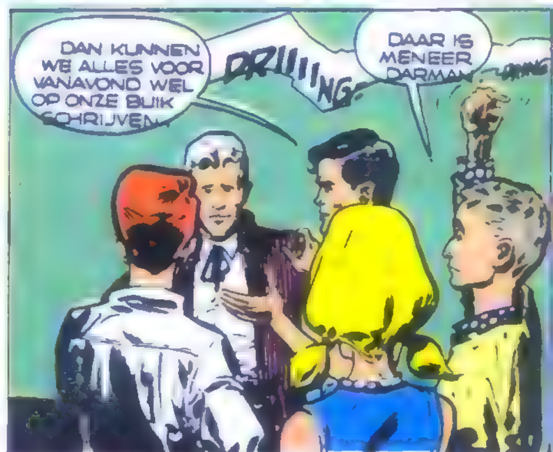

door PARRAS

Billy Hataway is de leider van een band. De jeugdige moderne muziekvertolkers oefenen voor een uitzending. Hun belevenissen gaan we vanaf nu op de voet volgen.

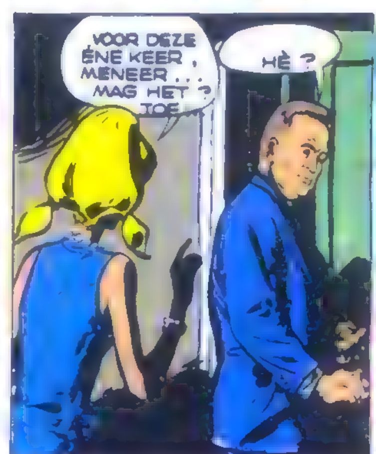

© 1965 Dargaud

WORDT VERVOLGD

De Formula Vee met op de achtergrond de wagen waarvan hij werd afgeleid: de ook in Amerika populaire Volkswagen 1200.

MEER RACEN MET MINDER MOTOR

racen met de Volkswagen 1200 Formula Vee

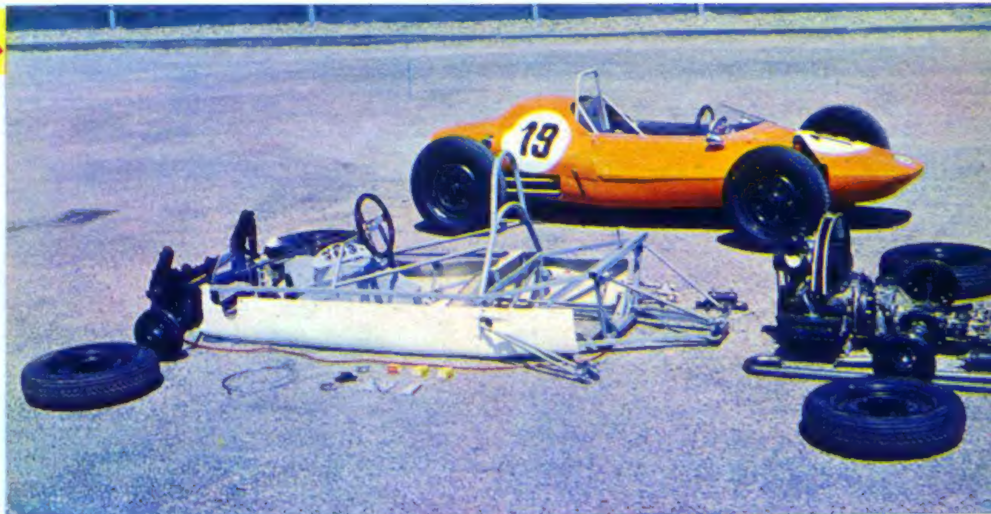
AUTORACEN is een boeiende sport. Het is een harde, mannelijke sport. Maar het is ook een dure sport. Zo'n racewagen als de Lotus van wereldkampioen Jim Clark kost het lieve sommetje van honderdduizend gulden. En dan maar hopen dat de motor heel blijft! Geen wonder dat het racen met gewone, betaalbare personenauto's zo populair is geworden. Alleen... die gewone auto's zijn niet zo „gewoon" meer. De winnende auto's van de toerwagenraces kosten drie, vier maal méér dan hun merkgenoten uit dezelfde fabriek en met hetzelfde uiterlijk. De BMW TISA's, de Fiat Abarth's Corsa, de BMC Mini's Cooper S en de Lotus Cortina's kunnen heel wat meer dan hun toch al sterke standaard-broers. Kosten ook heel wat meer. Wat moet de enthousiaste liefhebber dan doen als hij wil racen en toch geen grote sommen wil of kan betalen? Starten, met de zekerheid dat hij als laatste aankomt?
Er is een andere mogelijkheid!
Tien wagens jagen over het rechte stuk van het Zandvoortse circuit. „Monoposto's", racewagens met één zitplaats en met wielen die agressief buiten de smalle carrosserie steken. Met een, twee meter tussenruimte snerpen zij naar de Tarzanbocht. Remmen en rang, naar de derde versnelling. Tarzanbocht door, stuur naar rechts voor de bocht achter het tijdwaarnemershuis en dan naar links voor de altijd lastige kronkel voor de Hunserug. Volgas omhoog. Pas als zij de top van de heuvel over zijn, horen de toeschouwers hoe de coureurs naar de vierde (en hoogste) versnelling schakelen.
Wij zijn bij een Nederlandse race voor de Formula Vee: een klasse die in de Verenigde Staten is ontstaan. Ontstaan uit de wens, voor weinig geld veel race-plezier te hebben. „Racing on a budget" noemen de Yanks het. Niet duur; dat betekent: geen hoog opgevoerde motoren. Dat betekent ook: goedkope onderdelen. Die twee dingen betekenen weer: gelijke kansen voor iedereen. Omdat niemand, rijk of arm, aan de motor màg komen.
Gelijk zijn zij. Dat blijkt als de Formula Vee-wagens weer in het gezicht van onze tribune-zitplaats komen. Nog steeds wiel aan wiel. Nog steeds één compacte groep wagens. Drie, vier op een rij stormen zij op de finishlijn af. Rechtervoet zwaar op het gaspedaal om ook het laatste restje energie uit de motor te persen.
Dan schieten de neuzen van de wagens over de finish. De toeschouwers kijken elkaar aan. „Nummer 8," zegt de een. „Ik dacht nummer 2," zegt een ander. De officials beslissen. Pas als de rijders na een kalme ronde

Daar staan ze dan, klaar voor de start. Deze foto toont heel duidelijk de gelijkvormigheid van de fel-gekleurde wagens.

De Formula Vee en de onderdelen van het bouwpakket waaruit hij is gebouwd.

weer aan de startplaats komen, weten zij wie gewonnen heeft; zó scherp was de finish. Lachend zetten zij hun helmen af en wensen elkaar geluk.
Het zijn de Groten van de Nederlandse Racewereld. Ben Pon, die met zijn Porsche op de Europese en Amerikaanse circuits ontzag inboezemt waar hij verschijnt. Evert-Jan Groen, de bekende Porsche-sportwagenrijder. Gijs van Lennep, die zich in alle soorten auto's thuis voelt.
In de USA noemt men de Formula Vee-wagens wel „angry overshoes"

De stuurmanskunst geeft de doorslag. Maar nummer 4 neemt de bocht wel erg kort.

(boosaardige overschoenen), maar het deelnemen van de bloem der Nederlandse coureurs toont wel aan dat men deze klasse serieus moet nemen.

AFMETINGEN FORMULA VEE-WAGEN VERGELEKEN MET DE VW 1200

	Form. Vee	VW 1200
lengte	312,5 - 322,5 cm	407 cm
breedte	min. 86,36 cm	154 cm
hoogte	min. 63,5 cm	150 cm
wielbasis	207 - 212 cm	240 cm
spoorbreedte voor	130 cm	130 cm
spoorbreedte achter	128 cm	128 cm
gewicht	min. 374,2 kg	750 kg

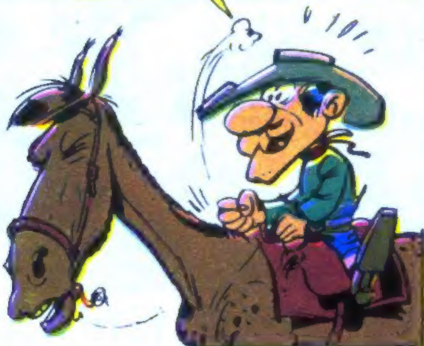
ONDERDELEN VOLKSWAGEN 1200

De Formula Vee is opgekomen dank zij de volgende gezonde gedachtengang:
1. het racen moet betaalbaar blijven;
2. de rijkunst van de bestuurder moet zwaarder wegen dan de capaciteiten van de auto;
3. de races moeten spannend blijven.

Wel, redeneerden de stichters, als wij nu eens goedkope onderdelen zouden gebruiken en de deelnemers verbieden meer vermogen uit hun motoren te persen. Dan racen wij met gelijkwaardig materiaal. Dan is het de bestuurder die de doorslag geeft, niet de kostbare voorzieningen aan hoogbelaste motoren. Door dat gelijkwaardige materiaal kan men bovendien rekenen op spannende races.
De goedkope onderdelen lagen voor de hand: de Volkswagen 1200, die in de USA net zo populair is als in ons land. Niet alleen zijn de onderdelen van deze wagen goedkoop, maar bovendien kan men bij elke autosloperij wel een vooras, een versnellingsbak of een motor weghalen, wat de prijs nog lager maakt.
Bovendien leent de VW 1200 zich uitstekend voor de bouw van zo'n eenpersoonswagen. De vooras is één geheel, dat men compleet met remmen, wielen, stuurinrichting en schokbrekers van de auto kan halen. De motor, koppeling, versnellingsbak, differentieel en aandrijfassen vormen een compacte groep, die alweer gemakkelijk demontabel is.
Hèt probleem is natuurlijk de motor. Als een van de deelnemers ook maar iets aan zijn 1192 cc gaat doen, is de gelijke strijd onmogelijk. Daarom zijn er strenge regels opgesteld over wat wel en wat niet mag.
Wat mag: luchtfilter en choke demonteren. Uitlaat vervangen. Vliegwiel lichter maken. Heen-en-weer-gaande onderdelen balanceren, zodat de motor sneller op toeren komt. In- en uitlaat polijsten, zodat het gas gemakkelijker binnenstroomt. Andere tandwielen gebruiken, die in de versnellingsbak passen. Handrem demonteren.
Wat niet mag: compressie verhogen, andere zuigers, carburateur of ontsteking gebruiken. Dynamo demonteren. Andere velgen gebruiken. Spruitstuk omkeren. Ongesynchroniseerde versnellingsbak gebruiken. Ballast meenemen.
Door al deze beperkingen zijn de wagens volkomen gelijkwaardig. Alle motoren leveren een fractie meer dan de 34 pk die de fabriek erin heeft gestopt.
De stuurmanskunst van de coureur moet het doen. Hij kan niet met een extra dosis gas door de bochten slippen, want... er is geen extra dosis gas. Het enige wat hij kan doen, is zo nauwkeurig mogelijk de beste koers sturen. Elke bocht met de „ideale lijn", zoals coureurs dat noemen. Verstandig positie kiezen in de kluit wagens. Op tijd remmen, niet te vroeg, niet te laat. En sturen. Vooral sturen. Op het circuit van Zandvoort verraden minder goede rijders zich omdat zij tussen Tarzanbocht en Hunserug de tweede versnelling moeten gebruiken. De goede stuurman verliest weinig snelheid en komt met de „3" uit.
Spannende races met gelijkwaardig materiaal: dat geeft de Formula Vee. Goedkoop racen ook, al is dat betrekkelijk. De Amerikaanse „Vee-wagens", Beach Vee en FormCar, die Pon in Amersfoort importeert, kosten raceklaar ƒ 6.300,—. Natuurlijk kan men goedkoper uitkomen door de mechanische onderdelen zelf te kopen. Er is nog een goedkopere mogelijkheid. De Nederlandse constructeur Han van der Blij heeft een knappe Formula Veewagen gebouwd die raceklaar nog geen ƒ 6.000,— kost. En ook hier kan men weer zelf voor de motor, wielophanging etc. zorgen. Tenslotte kan men ook nog alles zelf doen. Dan komt men het dichtst bij het ideaal van de Formula Vee.

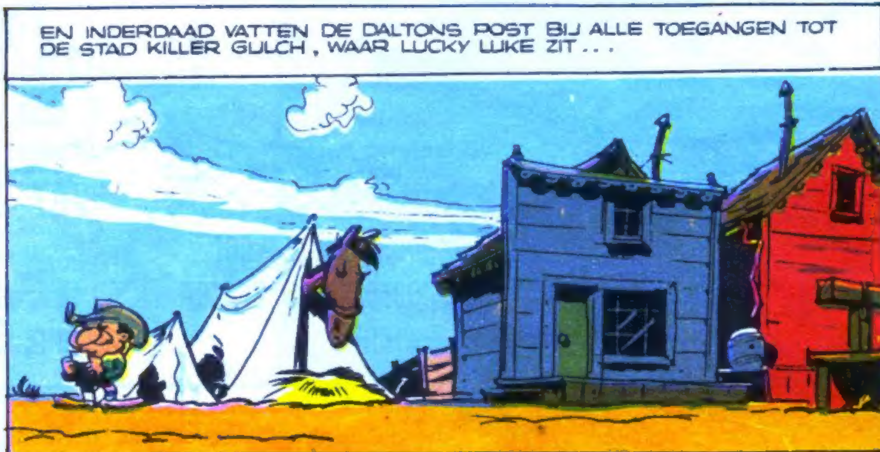
door morris

LUCKY LUKE tegen de

DALTONS

Lucky Luke is de Daltons wee[…] vlug af geweest. Maar de neven geven de moed niet [...]. Ze hebben een plan.

WORDT VERVOLGD

FERENC PUSKAS